

Synchrony and diachrony in the studies of anthroponymic homonymy

Agnieszka Raszewska-Klimas

Jan Kochanowski University in Kielce, Branch in Piotrkow Trybunalski,
Institute of Polish Studies, 114/118 J. Słowackiego Str.,
97-300 Piotrków Trybunalski, Poland

E-mail address: a.klimas@unipt.pl

ABSTRACT

The article discusses the methodology of the homonymy of modern anthroponyms from the synchronic and diachronic perspective. In recent studies the linguists move away from the strict demarcation between synchrony and diachrony. The methodological approach with the objective to extract all aspects of the formation of homonymous identifications of anthroponyms functioning today but formed in different chronological periods according to the rules of onymic word formation uses the chrony as a research perspective. Chrony does not limit the chronological caesura of the data, but it gives the ability to capture the linguistic mechanisms of the formation of anthroponymic homonyms.

Keywords: anthroponyms; homonyms; synchrony; diachrony; chrony

1. INTRODUCTION

Synchrony and diachrony is a method of interpretation of all phenomena, including the linguistic ones. The distinction between synchrony and diachrony was established on the basis of the linguistic school of Ferdinand de Saussure and was taken over by other humanities. Transposed into linguistics, it is used to describe the individual elements of the system. Synchronous research is regarded to refer to the contemporary language whereas diachronic

one is based on historical material¹. According to this assumption, modern linguistics can be identified with synchrony, and historical linguistics with diachrony. In later studies, both research methods, ie. synchrony and diachrony were presented as arising not only from the chronological caesura of the tested language material, but also resulting from the way of its analysis. Synchrony is the study the language at a certain moment of its development, diachrony - the process of language development in a historical perspective, in other words the linguistics of states and the linguistics of processes².

2. RESULTS & DISCUSSION

It is necessary to consider what research method should be used in the description of the homonymy of contemporary names. For this purpose the following assumptions are taken into consideration: 1) nomina propria are secondary to nomina appellativa, 2) homonymy takes place in every language system, at various levels of its analysis, also applying to proper names, 3) the basic type of homonymy in the Polish language is formative homonymy³.

As it is commonly known, contemporary surnames are the result of processes that took place in a chronological range which is difficult to determine for particular onyms. They are the units of the contemporary language, established historically by onimization whose elements are word-formation processes, typical of onymic word formation. Due to the size of the historical development of the onyms functioning nowadays, it is difficult to differentiate between synchrony and diachrony. The formation of the names included word-formation processes in the appellative-onymic and onymic-onymic planes. The interpretation of the derivative processes and the phenomena accompanying the emergence of new anthroponymic units is diachronic, regardless of the caesura of the chronological data. The formative and structural analysis of contemporary anthroponyms enables to reach the etymology of the name, to its original etymon and restore the meaning of the name in the initial stage of its operation, depending on the non-linguistic cultural conditions. It will also examine the development of the homonymous names. In the process of diachronic formation of onymic derivatives, the mechanisms and linguistic processes that, in different chronological caesura, created names of different origin, but formally identical are recorded. The surnames which have different etymology are called onymic homonyms. They arise most frequently as a result of the identification of two or more borrowings on the basis of the Polish language. Anthroponymic homonyms are those one lexical unit of which is native. It is also further assumed that onymic homonyms are also surnames caused by different types of derivational processes.

It is a methodological approach whose purpose is to extract all the diachronic linguistic processes referring to the problem of the homonymy of modern anthroponyms. In other words, it analyzes the contemporary language material in the traditional synchronous sense in

¹ cf. *Słownik języka polskiego*, red. Witold Doroszewski, Wydawnictwo Naukowe PWN, t. 1-11, Warszawa 1958–1969; M. Honowska, *Ewolucja metod polskiego słowotwórstwa synchronicznego (w dziesięcioleciu 1967–1977)*, „Prace Komisji Językoznawstwa” 43 (1979) 3, p. 223–241.

² P. Łozowski, *Panchronia, czyli językoznawstwo bez synchronii*, [in:] *Przeszłość w językowym obrazie świata*, red. A. Pajdzińska, P. Krzyżanowski, 1999, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, p. 31.

³ cf. D. Buttler, *Odmiany polskiej homonimii. II Homonimy słowotwórcze*, „Poradnik Językowy” 2 (1971), p. 74–82.

a diachronic perspective. Hence, it is difficult to separate a contemporary layer from a historical one.

In recent studies linguists have moved away from the strict separation of synchronic research from diachronic one. Cognitive scientists recognizing the superiority of mental categories over linguistic ones used the term of panchrony referring to the general rules unrelated to the particular linguistic units⁴. The use of synchrony and diachrony separately is unreasonable, especially in the studies of word formation, including the dialect word formation⁵. This situation also applies to anthroponymic word formation. Word formation as a mechanism for the creation of new lexical units is characteristic for all varieties of the Polish language. There are differences in the functional dimension of derivated words and the morphological means participating in the creation of new lexical units, either in an appellative layer, including a dialect one, or in an onymic layer. According to some researchers, synchrony and diachrony are two methods that complement each other. Formative research should be conducted in a diachronic perspective, that is a genetic one, for the creation of new lexical units in the proper processual sense of the word and the process of word formation, and in a synchronous perspective, that is a functional one, related to the functioning of the new lexical units in the modern language system⁶. A synchronous perspective justifies the variantivity of meanings as a consequence of multi-motivation and different origins of lexical units.

The methodological approach to synchrony and diachrony in the study of language has changed with regard to the consideration of appellative homonymy. It used to be considered as a phenomenon in the field of synchronic linguistics⁷ and included a description of identifications occurring in contemporary Polish. In more recent studies devoted to homonymy linguists have departed from these assumptions, taking as a criterion for testing not only a synchronous, but also a diachronic plane of the analysis of homonymous units⁸. The phenomenon of homonymy itself can be synchronous, but the homonimization of individual words is a long process whose individual stages should be restored. Therefore there have been introduced the concepts of synchronous homonymy (the identifications visible in the synchronous analysis of the contemporary vocabulary), historical homonymy (the

⁴ P. Łozowski, *Panchronia, czyli językoznawstwo bez synchronii*, [in:] *Przeszłość w językowym obrazie świata*, red. A. Pajdzińska, P. Krzyżanowski, 1999, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, p. 201.

⁵ cf. S. Gala, *Słowotwórstwo onomastyczne i słowotwórstwo gwarowe*, [in:] *Wybór pism dialektologicznych i onomastycznych*, red. I. Jaros, 2014, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, p. 651-655; S. Gala, *Chronia w słowotwórstwie gwarowym*, [in:] *Wybór pism dialektologicznych i onomastycznych*, red. I. Jaros, 2014, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, p. 359-365.

⁶ A. Nagórko, *Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem)*, 1998, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, p. 165; M. Sajewicz, *Derywacja sufiksalna osobowych nazw subiektów w nadwarciańskich gwarach białoruskich Białostoczczyzny*, 2002, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, p. 64.

⁷ M. Majewska, *Homonimia i homonimy w opisie językoznawczym*, 2002, Wydawnictwo Elipsa, Warszawa, 74-87.

⁸ cf. M. Majewska, *Rzeczownikowe homonimy heterogeniczne. Analiza synchroniczna i diachroniczna*, 2006, Wydawnictwo LEXIS, Kraków; M. Majewska, *O potrzebie wprowadzenia terminów: homonimia synchroniczna, homonimia diachroniczna i homonimia historyczna*, [in:] *Współczesna polszczyzna w badaniach językoznawczych. Od leksyki do języka poezji*, red. P. Zbróg, 2010, Wydawnictwo LIBRON, Kielce, p. 95-105; K. Wojan, *Wstęp do badań wieloznaczności leksemów w ujęciu kontrastywnym*, 2010, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk; K. Wojan, *Rosyjskie leksemy homonimiczne w teorii językoznawczej i praktyce leksykograficznej*, 2011, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk.

identifications visible in the synchronous analysis of the historical vocabulary) and diachronic homonymy (the identification visible in the diachronic lexical analysis)⁹.

The most distinctive type of homonyms of the Polish language are the formations of identical general shape, despite a different morphemic composition and often different internal borders¹⁰. The basis for the settlement of homonymy or polysemy must be a factor of meaning. Formal differentiation is only the next step¹¹. Proper names take part in the same semantic relations, which linguists point in the analysis of appellatives¹². In order to study the processes of the homonymy of proper names, it is very important to determine the meaning of onyms that are the carriers of the meaning of each individual unit, contrary to appellatives, expressing a general idea of the class of designates. Anthroponomastic semantic categories in Polish names are different from the ones in appellatives. They result from a specific cultural context, and were separated on the basis of socio-linguistic or cognitive research¹³.

Nomina propria are secondary to nomina appellativa. Formative appellative homonyms arise in particular as a result of the independent derivation, ie. double or multiple appointing to life the same formation with different functions and structural meanings. They may belong to different varieties of the language¹⁴. Homonymous formations are formed in accordance with the word formation system of the Polish language. This applies to both the types of word formation stems and productivity affixes¹⁵. The formative descriptions of onyms, including the descriptions of onymic homonymous processes relate mainly to the names as a category *in statu nascendi*, functioning in the onymic plane¹⁶, in which, together with their proprial function, they retain a genetic bond with motivating lexemes and can express different semantic categories. A secondary character of proper names compared with the appellatives follows a secondary character of onymic word formation. Various functions of two lexical layers of the Polish language caused the formation of specific derivational rules for onymic word formation. The linguistic meaning of anthroponyms was formed under the influence of non-linguistic factors, especially cultural, heterogeneous in different chronological compartments.

⁹ M. Majewska, *O potrzebie wprowadzenia terminów: homonimia synchroniczna, homonimia diachroniczna i homonimia historyczna*, [in:] *Współczesna polszczyzna w badaniach językoznawczych. Od leksyki do języka poezji*, red. P. Zbróg, 2010, Wydawnictwo LIBRON, Kielce, p. 102–103.

¹⁰ cf. D. Buttler, *Odmiany polskiej homonimii. II Homonimy słowotwórcze*, „Poradnik Językowy” 2 (1971), p. 74–82.

¹¹ E. Witan, *Z zagadnień homonimii monogenetycznej częściowej*, „Poradnik Językowy” 2-3 (1981), p. 103.

¹² cf. M. Rutkiewicz-Hanczewska, *Nazwy własne w przestrzeni społeczno-komunikacyjnej. Uwagi językoznawcy*, *Archiwum Fotogrametrii, Kartografii i Teledetekcji*, 23 (2012) p. 355–363.

¹³ cf. J. Bubak, *Proces kształtowania się polskiego nazwiska mieszczańskiego i chłopskiego*, 1986, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków; A. Raszevska-Klimas, *Categorization in a name formation proces*, „Современный научный вестник, Научно-теоретический и пратический журнал” 6 (2015) 253, p. 34–43.

¹⁴ cf. D. Buttler, *Polska homonimia słowotwórcza*, „Prace Filologiczne” 22 (1971), p. 121–157.

¹⁵ M. Majewska, *O potrzebie wprowadzenia terminów: homonimia synchroniczna, homonimia diachroniczna i homonimia historyczna*, [in:] *Współczesna polszczyzna w badaniach językoznawczych. Od leksyki do języka poezji*, red. P. Zbróg, 2010, Wydawnictwo LIBRON, Kielce, p. 98.

¹⁶ cf. S. Gajda, *Narodowokulturowy składnik znaczenia nazw własnych w aspekcie edukacyjnym*, [in:] *Nazwy własne w języku, kulturze i komunikacji społecznej*, red. R. Mrózek, 2004, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice, p. 21–28; M. Rutkiewicz-Hanczewska, *Nazwy własne w przestrzeni społeczno-komunikacyjnej. Uwagi językoznawcy*, *Archiwum Fotogrametrii, Kartografii i Teledetekcji*, 23 (2012) p. 355–363; R. Šramek, *Teoria onomastyki i płaszczyzny nominacji proprialnei*, *Zeszyty Naukowe WSP w Opolu, Językoznawstwo*, 11 (1988), p. 19–34.

3. CONCLUSIONS

Due to the difficult to establish chronological caesura of the creation of single onymic derivatives and the departure in recent studies from the traditional division between synchrony and diachrony, chrony is introduced¹⁷ as a research perspective for word formation and onymic homonymy, taking into account the elements of synchrony and diachrony. It enables us to reach the primary meaning of a particular onym resulting from the formative base and derivational exponent as well as the semantics of the names that in a traditional synchronous perspective are devoid of lexical meaning. This methodological approach allows for capturing the linguistic mechanisms of formation of the anthroponymic homonyms, emerging in different chronological compartments under the influence of definite cultural factors. It can lead to many reconstructions of the original state of contemporary anthroponyms and therefore establishing homonymic anthroponymic forms.

References

- [1] J. Bubak, *Proces kształtowania się polskiego nazwiska mieszczańskiego i chłopskiego*, 1986, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.
- [2] D. Buttler, *Polska homonimia słowotwórcza*, *Prace Filologiczne* 22 (1971), p. 121-157.
- [3] D. Buttler, *Odmiany polskiej homonimii. II Homonimy słowotwórcze*, *Poradnik Językowy* 2 (1971), p. 74-82.
- [4] S. Gajda, *Narodowokulturowy składnik znaczenia nazw własnych w aspekcie edukacyjnym*, [in:] *Nazwy własne w języku, kulturze i komunikacji społecznej*, red. R. Mrózek, 2004, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice, p. 21-28.
- [5] S. Gala, *Słowotwórstwo onomastyczne i słowotwórstwo gwarowe*, [in:] *Wybór pism dialektologicznych i onomastycznych*, red. I. Jaros, 2014, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, p. 651-655.
- [6] S. Gala, *Chronia w słowotwórstwie gwarowym*, [in:] *Wybór pism dialektologicznych i onomastycznych*, red. I. Jaros, 2014, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, p. 359-365.
- [7] M. Honowska, *Ewolucja metod polskiego słowotwórstwa synchronicznego (w dziesięcioleciu 1967-1977)*. *Prace Komisji Językoznawstwa* 43 (1979) 3, p. 223-241.
- [8] P. Łozowski, *Panchronia, czyli językoznawstwo bez synchronii*, [in:] *Przeszłość w językowym obrazie świata*, red. A. Pajdzińska, P. Krzyżanowski, 1999, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
- [9] M. Majewska, *Homonimia i homonimy w opisie językoznawczym*, 2002, Wydawnictwo Elipsa, Warszawa.

¹⁷ cf. S. Gala, *Chronia w słowotwórstwie gwarowym*, [in:] *Wybór pism dialektologicznych i onomastycznych*, red. I. Jaros, 2014, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź, p. 359-365.

- [10] M. Majewska, Rzeczownikowe homonimy heterogeniczne. Analiza synchroniczna i diachroniczna, 2006, Wydawnictwo LEXIS, Kraków.
- [11] M. Majewska, O potrzebie wprowadzenia terminów: homonimia synchroniczna, homonimia diachroniczna i homonimia historyczna, [in:] Współczesna polszczyzna w badaniach językoznawczych. Od leksyki do języka poezji, red. P. Zbróg, 2010, Wydawnictwo LIBRON, Kielce, p. 95-105.
- [12] A. Nagórko, Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem), 1998, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- [13] A. Raszewska-Klimas, Categorization in a name formation proces, Современный научный вестник, Научно-теоретический и пратический журнал 6 (2015) 253, p. 34-43.
- [14] M. Rutkiewicz-Hanczewska, Nazwy własne w przestrzeni społeczno-komunikacyjnej. Uwagi językoznawcy, Archiwum Fotogrametrii, Kartografii i Teledetekcji, 23 (2012) p. 355-363.
- [15] M. Sajewicz, Derywacja sufiksalna osobowych nazw subiektów w nadwarciańskich gwarach białoruskich Białostoczczyzny, 2002, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
- [16] SJP – Słownik języka polskiego, red. Witold Doroszewski, Wydawnictwo Naukowe PWN, t. 1-11, Warszawa 1958-1969.
- [17] R. Šramek, Teoria onomastyki i płaszczyzny nominacji proprijalnej, Zeszyty Naukowe WSP w Opolu, Językoznawstwo, 11 (1988), p. 19-34.
- [18] E. Witan, Z zagadnień homonimii monogenetycznej częściowej, Poradnik Językowy 2-3 (1981), p. 93-103.
- [19] K. Wojan, Wstęp do badań wieloznaczności leksemów w ujęciu kontrastywnym, 2010, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk.
- [20] K. Wojan, Rosyjskie leksemy homonimiczne w teorii językoznawczej i praktyce leksykograficznej, 2011, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk.

(Received 20 August 2016; accepted 05 September 2016)